

dnia 31 sierpnia 2026 r.

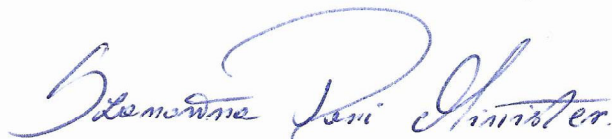
Minister Zdrowia

Pani Jolanta Sobierańska – Grenda

Ministerstwo Zdrowia

ul. Miodowa 13

00-952 Warszawa

Po zapoznaniu się z odpowiedzią na interpelację poselską 18763 złożoną przez Pana Posła Jacka Tomczaka w sprawie zasad utraty prawa wykonywania zawodu farmaceuty wnoszę co następuje.

W ocenie Ministra Zdrowia brak jest obecnie podstaw do podjęcia prac legislacyjnych w tym zakresie. Należy wskazać, że zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 5 ustawy o zawodzie farmaceuty niekaralność za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe stanowi jedną z przesłanek uzyskania prawa wykonywania zawodu farmaceuty. Oznacza to, że ustawodawca uznał spełnienie określonego standardu niekaralności za warunek wykonywania tego zawodu. Rozwiązanie, zgodnie z którym spełnienie tego warunku jest wymagane zarówno na etapie uzyskiwania PWZ, jak i w toku wykonywania zawodu, należy uznać za spójne z konstrukcją regulacji dotyczących dostępu do zawodu farmaceuty. Trudne do uzasadnienia byłoby przyjęcie rozwiązania, w którym osoba niespełniająca ustawowej przesłanki niekaralności nie mogłaby uzyskać PWZ, lecz po uzyskaniu tego prawa mogłaby je zachować pomimo prawomocnego skazania za czyn objęty zakresem wskazanej przesłanki. Jednocześnie należy mieć na uwadze szczególny charakter zawodu farmaceuty, który jest zawodem zaufania publicznego. Wykonywanie tego zawodu wiąże się z istotną odpowiedzialnością wobec pacjentów oraz z realizacją zadań mających znaczenie dla ochrony zdrowia publicznego. Z tego względu uzasadnione jest ustanowienie szczególnych wymagań odnoszących się do osób wykonujących ten zawód, w tym wymagań dotyczących ich niekaralności. W ocenie Ministra Zdrowia słuszne jest rozwiązanie, zgodnie z którym skutek ten jest automatyczny, a nie uzależniony od potencjalnie tylko możliwego, nie zaś pewnego

rozstrzygnięcia w postępowaniu karnym lub dyscyplinarnym. Proporcja pomiędzy charakterem popełnionego czynu a konsekwencją zawodową, jaką jest utrata prawa wykonywania zawodu farmaceuty jest w ocenie Ministra Zdrowia prawidłowa.

Mając na uwadze powyżej cytowane stanowisko Pani Podsekretarz wnoszę o jednakowe traktowanie wszystkich zawodów medycznych w sposób tak rygorystyczny, jak Farmaceutów. Farmaceuci przez lata zapomniani przez Ministerstwo Zdrowia, o których na krótko Ministerstwo Zdrowia przypomniało sobie w czasach pandemii COVID-19, którzy wykonali bez dodatków uposażenia 100 % wynagrodzenia, jak lekarze i pielęgniarki kawał dobrej roboty w postaci szczepień i odciążenia służby zdrowia, nie mogą być w przepisach utraty PWZ traktowani bardziej szczegółowo niż lekarze, lekarze dentyści, pielęgniarki i położne, fizjoterapeuci.

W związku z powyższym wnoszę o zmiany zapisów w ustawach tych zawodów, gdyż jak cytując Panią Podsekretarz wykonywanie zawodów lekarz, lekarza dentysty, pielęgniarki, położnej czy fizjoterapeuty wiąże się z istotną odpowiedzialnością wobec pacjentów oraz z realizacją zadań mających znaczenie dla ochrony zdrowia publicznego. Z tego względu uzasadnione jest ustanowienie szczególnych wymagań w zawodzie lekarza, lekarza dentysty, pielęgniarki i położnej oraz fizjoterapeutów - odnoszących się do osób wykonujących ten zawód, w tym wymagań dotyczących ich niekaralności.

Dla porównania i przykładu dla Pani Minister i Pani Podsekretarz w ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zwodach lekarza i lekarza dentysty (tj. Dz. U. z 2026 r., poz. 37) w art. 14, prawo wykonywania zawodu **lekarz traci z mocy prawa** w przypadku:

- 1) utraty obywatelstwa polskiego lub innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, jeżeli nie nabył równocześnie obywatelstwa innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 2) ubezwłasnowolnienia całkowitego lub częściowego;
- 3) upływu czasu, na jaki zostało przyznane.

W ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2026 r., poz. 15 z późn. zm.) w art. 42 ust. 1, prawo wykonywania zawodu albo ograniczone prawo wykonywania zawodu **wygasa** w przypadku:

- 1) śmierci;
- 2) zrzeczenia się prawa wykonywania zawodu;
- 3) **utraty prawa wykonywania zawodu w wyniku prawomocnego orzeczenia przez sąd pielęgniarek i położnych lub orzeczonego przez sąd środka karnego polegającego na zakazie wykonywania zawodu;**
- 4) utraty obywatelstwa polskiego, obywatelstwa państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo cofnięcia zezwolenia na pobyt stały;
- 5) cofnięcia statusu rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;

- 6) utraty pełnej zdolności do czynności prawnych;
- 7) upływu czasu, na jaki zostało przyznane.

W ustawie z dnia 25 września 2015 r. o zawodzie fizjoterapeuty (tj. Dz. U. z 2026 r., poz. 584) w art. 26, prawo wykonywania zawodu fizjoterapeuty **wygasza** w przypadku:

- 1) śmierci;
- 2) zrzeczenia się prawa wykonywania zawodu;
- 3) **prawomocnego orzeczenia przez sąd dyscyplinarny zakazu wykonywania zawodu;**
- 4) utraty pełnej zdolności do czynności prawnych.

W ustawie z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (tj. Dz. U. z 2026 r., poz. 125) w art. 6a, **okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna stwierdza utratę** prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii w przypadku:

- 1) utraty przez lekarza weterynarii obywatelstwa polskiego lub obywatelstwa państwa członkowskiego, jeżeli nie nabył równocześnie obywatelstwa innego państwa członkowskiego;
- 2) ubezwłasnowolnienia lekarza weterynarii całkowitego lub częściowego;
- 3) utraty przez lekarza weterynarii praw publicznych;
- 4) zrzeczenia się przez lekarza weterynarii prawa wykonywania zawodu;
- 5) nieuiszczania składki członkowskiej przez okres dłuższy niż 1 rok;
- 6) upływu czasu, na jaki zostało przyznane.

Proszę o pilne podjęcie pilnych działań zmierzających do zrównania wszystkich grup medycznych i nadania jednakowych norm prawnych dotyczących utraty prawa wykonywania zawodu.

 Wyroczni pacjentka.